

Indsigelsesafdelingens afgørelse: indsigelsen taget til følge og afslag på ansøgningen om registrering.

Appelkammerets afgørelse: klagen afslået.

Søgsmålsgrunde:

Tilsidesættelse af princippet om funktionel kontinuitet mellem Harmoniseringskontorets instanser, eftersom dette princip ikke kan have som konsekvens, at en part, der for den afdeling, der træffer afgørelse i første instans, ikke har fremlagt visse faktiske og retlige omstændigheder inden for de af denne afdeling fastsatte frister, skal have afslag i medfør af artikel 74, stk. 2, i forordning nr. 40/94 om EF-varemærker på at påberåbe sig disse beviser for appelkammeret.

Tilsidesættelse af forordningens artikel 8, stk. 1, litra b).

Sag anlagt den 26. september 2005 — Harald Mische mod Europa-Parlamentet

(Sag T-365/05)

(2005/C 315/28)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Harald Mische (Bruxelles, Belgien) [ved: lawyers G. Vandersanden og L. Levi]

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Den indplacering, som ansættelsesmyndigheden tildelte sagsøgeren i ansættelsesafgørelsen af 4. oktober 2004 med virkning fra den 16. november 2004, som »junior lawyer« i GD Konkurrence i lønkategori A*, lønklasse 5, trin 1, annulleres med den virkning, at sagsøgerens genindsættes i sine rettigheder i overensstemmelse med en gyldig og forskriftsmæssig ansættelse, dvs. en gyldig og forskriftsmæssig indplacering med virkning fra den 16. november 2004 som minimum A7/3 (med virkning fra den 1. november 2003) eller det, der svarer hertil i medfør af artikel 1-11 i bilag XIII til Tjenestemandsvedtægten (A*8/3).
- Sagsøgte tilpligtes at betale 1) erstatning med tillæg af morarenter som kompensation for den skade, der er

forvoldt sagsøgerens karriere, og 2) erstatning i form af en gyldig og forskriftsmæssig betaling, navnlig under anvendelse af den overgangsbestemmelse i artikel 21 i bilag XIII til tjenestemandsvedtægten, der trådte i kraft den 1. maj 2004 eller, alternativt, ved en nedsættelse af bidragene til pensionsordningen på grundlag af ligelønsprincippet. Disse rettigheder skal behørigt vurderes på et senere tidspunkt og anslås midlertidigt og ex aequo et bono til mindst 10 000 EUR pr. år.

— Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, der blev udnævnt til tjenestemand efter den nye tjenestemandsvedtægt var trådt i kraft den 1. maj 2004, men på grundlag af en ansættelsesreserveliste, der var blevet opstillet på baggrund af en udvælgelsesprøve, der fandt sted før denne dato, anfægter sin indplacering i lønklasse. Han henviser til de anbringender og argumenter, som han allerede har gjort gældende i sag T-288/05 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ EUT C 229 af 17.9.2005, s. 35..

Sag anlagt den 23. september 2005 — UPC France mod Kommissionen

(Sag T-367/05)

(2005/C 315/29)

Processprog: fransk

Parter:

Sagsøger(e): UPC France Holding B.V. (Schiphol-Rijk, Nederlandene) [ved: solicitor D. Powell, og avocat N. Flandin]

Sagsøgt(e): Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens/sagsøgernes påstande:

- Annulation af Kommissionens beslutning Statsstøtte nr. 382/2004 — Frankrig.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

I denne sag har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning Statsstøtte nr. 382/2004 — Frankrig, af 3. maj 2005 ⁽¹⁾, hvorved det fastslås, at det tilskud, de franske myndigheder har bevilget med henblik på etablering og udnyttelse af en højhastighedsinfrastruktur i regionen Limousin (DORSAL), ikke udgør støtte.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren gjort flere anbringender gældende vedrørende tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter samt tilsidesættelse af fællesskabsretten.

For så vidt angår tilsidesættelsen af væsentlige formforskrifter har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat selskabets processuelle rettigheder, idet den med urette undlod at indlede den formelle undersøgelsesprocedure i henhold til artikel 88, stk. 2, EF og artikel 6 i forordning nr. 659/99 ⁽²⁾, hvilket ville have gjort det muligt for sagsøgeren som berørt part at fremsætte bemærkninger, inden Kommissionen vedtog beslutningen.

Med det første anbringende vedrørende tilsidesættelse af fællesskabsretten har sagsøgeren hævdet, at Kommissionen har foretaget et åbenbart urigtigt skøn, idet den fastslog, at den pågældende foranstaltning ikke indeholdt statsstøtteelementer, da tilskuddet blev bevilget som godtgørelse for offentlige tjenesteydelser, og da de kriterier, der blev fastlagt i Altmarkdommen ⁽³⁾, var opfyldt i det foreliggende tilfælde.

Sagsøgeren har endvidere gjort indsigelser mod den anfægtede beslutning, da den kvalificerer højhastighedstjenester som en offentlig tjenesteydelse, på trods af, at definitionen af en offentlig tjenesteydelse på området for telekommunikation, således som den fremgår af »forsyningspligtdirektivet«, kun omfatter lavhastighedstjenester.

Sagsøgeren har dernæst gjort gældende, at selv om de pågældende forpligtelser skulle anses for en offentlig tjenesteydelse, hvilket dog ikke er tilfældet, har Kommissionen foretaget et åbenbart urigtigt skøn, idet den fastslog, at der i byen Limoges var mangel på privat initiativ og konkurrence. Selskabet har tillige gjort gældende, at den procedure, der blev anvendt til at udpege den erhvervsdrivende, der skulle udføre den påståede almennyttige tjenesteydelse, ikke gjorde det muligt at udvælge den ansøger, der er i stand til at levere denne ydelse med de mindste udgifter for lokalsamfundet. Ifølge sagsøgeren kan det offentlige tilskud i alle tilfælde i den konkrete sag, for så vidt angår byen Limoges, ikke berettiges som godtgørelse for udførelse af en offentlig tjenesteydelse, og Altmarkdommen finder således ikke anvendelse.

Med det andet anbringende har sagsøgeren endvidere gjort gældende, at der var væsentlige fejl i proceduren for tildeling af den offentlige tjenesteydelse, der medførte ulighed blandt de potentielle ansøgere til udførelsen af den offentlige tjenesteydelse.

Sagsøgerens sidste anbringende vedrører manglen på en tilstrækkelig begrundelse, idet Kommissionen ikke har forklaret, hvorfor den vurderede Limousin-regionen i sin helhed, uden at hense til de særlige forhold i byzonerne, som f.eks. i byen Limoges, der udgør regulære små konkurrencelommer i

regionen, eller hvorfor den ikke på noget tidspunkt i den anfægtede beslutning har nævnt sagsøgerens struktur i Limoges.

⁽¹⁾ K(2005) 1170 endelig udg.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93, EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

⁽³⁾ Domstolens dom af 24.7.2003, sag C-280/00, Sml. I, s. 7747.

Sag anlagt den 30. september 2005 — Frankrig mod Kommissionen

(Sag T-370/05)

(2005/C 315/30)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Den Franske Republik (Paris, Frankrig) [ved: G. de Bergues og A. Colomb, som befuldmægtigede]

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

— Annullation af Kommissionens beslutning K(2005) 2576 endelig udg. af 20. juli 2005 om udelukkelse fra EF-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, for så vidt som Kommissionen herved har udelukket 13 519 122,05 EUR fra EF-finansiering i henhold til en korrektion vedrørende fastsættelsen af de arealer, hvortil der kan ydes omstrukturings- og omstillingsstøtte til vindyrkningsarealer for regnskabsårene 2001-2003.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med den anfægtede beslutning, der er genstand for nærværende tvist, har Kommissionen besluttet at afslutte sagsøgerens regnskab inden for vinsektoren for et beløb, der svarer til det beløb, der skal udelukkes fra EF-finansiering, dels på grundlag af en korrektion for overskridelse af nyplantningsrettigheder, dels på grundlag af en korrektion, som Kommissionen har fastsat for forskellen mellem de arealer, som Frankrig har erklæret berettiget til omstrukturings- og omstillingsstøtte, og de arealer, som efter Kommissionens opfattelse er berettiget til sådan støtte for høstårene 2000-2001 og 2001-2002. Det er kun den anden del af den omhandlede beslutning vedrørende korrektionen for arealafvigelse, der anfægtes af sagsøgeren.